

Zmrtvýchvstání není plodem spekulace, ani mystické zkušenosti

*Velikonoční poselství Benedikta XVI., nám. sv. Petra
24. dubna 2011*

In resurrectione tua, Christe, coeli et terra laetentur „Z tvého Vzkříšení, Kriste, radují se nebe a země“ (Liturgie hodin)

Drazí bratři a sestry z Říma a celého světa!

Velikonoční ráno nám přineslo zvěst starobylou a neustále novou: Kristus vstal z mrtvých! Ozvěna této události vyšla z Jeruzaléma před dvaceti stoletími a zní nadále v církvi, která nese v srdci kypící víru Marie - Ježíšovy matky, víru Magdaleny a dalších žen, které jako první spatřily prázdný hrob, víru Petra a ostatních apoštolů.

Až dodnes, i v naší éře komunikačních hypertechnologií, se víra křesťanů zakládá na této zvěsti, na svědectví oněch sester a bratří, kteří nejprve viděli odvalený kámen a prázdný hrob, potom tajemné posly, kteří dosvědčili, že Ježíš, ten Ukřižovaný, byl vzkříšen. A potom se On sám, Mistr a Pán, živý a hmatatelný zjevil Marii Magdaléně, dvěma učedníkům z Emauz a nakonec všem jedenácti apoštolům, shromážděným ve Večeřadle (srov. Mk 16,9-14).

Kristovo zmrtvýchvstání není plodem spekulace či mystické zkušenosti; je událostí, která zajisté přesahuje dějiny, ale nastává v určitém jejich okamžiku a zanechává v nich nesmazatelnou stopu. Světlo, které oslnilo strážce, hlídající Ježíšův hrob, proniklo skrze čas i prostor. To světlo je jiné, božské; prorazilo temnoty smrti a vneslo do světa jas Boží, zář Pravdy a Dobra.

Jako na jaře sluneční paprsky dávají vyrašit a rozkvést pupenům ve větvích stromoví, tak záře, vystupující z Kristova zmrtvýchvstání, propůjčuje sílu a smysl každé lidské naději, každému očekávání, touze a plánu. Proto se dnes raduje celý kosmos, vtažený do jara lidství, které se stává mluvčím němému chvalozpěvu stvoření. Velikonoční *aleluja*, které zní v církvi putující světem, vyjadřuje tichý jásot vesmíru, a zejména touhu každé lidské duše, která je upřímně otevřena Bohu, ba dokonce uznává Jeho nekonečnou dobrotu, krásu a pravdu.

„Z tvého Vzkříšení, Kriste, radují se nebe i země.“ Na tuto výzvu ke chvále, která dnes stoupá z nitra církve, odpovídají „nebesa“ v plnosti: zástupy andělů, svatých a blahoslavených se jednomyslně připojují k našemu plesání. V nebi je všechno pokojem a radostí. Avšak není tomu tak, bohužel, na zemi! Tady, v tomto našem světě, velikonoční *aleluja* dosud kontrastuje s nářkem a voláním, jež plyne z mnoha bolestných situací: bídy, hladu, nemocí, válek a násilí. A přece, právě proto Kristus zemřel a vstal z mrtvých! Zemřel také kvůli našim dnešním hříchům, a vstal z mrtvých, aby vykoupil také naše dnešní dějiny. Mé poselství chce proto dosáhnout ke všem jako prorocká zvěst, zejména k národům a společnostem, které prožívají čas utrpení, aby jim Vzkříšený Kristus otevřel cestu svobody, spravedlnosti a pokoje.

Kéž se raduje Země, která byla jako první zaplavena světlem Vzkříšení. Kristova záře ať dosáhne také k národům Blízkého východu, aby světlo pokoje a lidské důstojnosti přemohlo temnoty rozdělení, nenávisti a násilí. V Libyi ať převzou místo zbraní diplomacie a dialog, aby v nynější konfliktní situaci měli přístup k humanitární pomoci všichni, kteří trpí důsledky tohoto střetnutí. Všichni obyvatelé zemí severní Afriky a Blízkého východu, a zejména mladí, ať se zasazují o prosazení obecného dobra a vytvoření společnosti, v níž bude odstraněna chudoba a každé politické rozhodnutí bude inspirováno úctou k lidské osobě. Všichni uprchlíci a utečenci, kteří pocházejí z různých afrických zemí a byli nuceni opustit své nejdražší, ať pocítí solidaritu všech; lidé dobré vůle ať jsou osvíceni a otevrou svá srdce pohostinnosti, aby bylo možné solidárně a souladně vyjít vstříc naléhavým potřebám tolika bratří; ti, kteří ve velkodušné snaze nabízejí v tomto směru příkladná svědectví, ať pocítí naši podporu a ocenění.

Kéž se podaří zrekonstruovat občanské soužití mezi obyvateli Pobřeží slonoviny, kde je naléhavě potřebné nastoupit cestu smíření a odpuštění, aby byla zahojena hluboká zranění vyvolaná nedávným násilím. Kéž najde útěchu a naději Japonsko, které se vyrovnává s dramatickými následky nedávného zemětřesení, i ty země, které byly v uplynulých měsících souženy přírodními kalamitami, rozsévajícími bolest a úzkost.

Ať se radují nebe a země ze svědectví těch, kteří trpí protivenstvími či dokonce pronásledováním pro svou víru v Pána Ježíše. Zvěst o Jeho vítězném vzkříšení kéž jim dodává odvahu a důvěru.

Drazí bratři a sestry! Vzkříšený Kristus kráčí před námi k novým nebesům a nové zemi (srov. *Zjev 21,1*), kde budeme nakonec žít jako jedna rodina, děti téhož Otce. On je s námi až do konce časů. Kráčeje za ním v tomto raněném světě se zpěvem *aleluja*. V našem srdci je radost a bolest, na naší tváři úsměv a slzy. Taková je naše pozemská realita. Avšak Kristus vstal z mrtvých, je živý a jde s námi. Proto zpívejme a kráčeje, věrni svému nasazení v tomto světě, s pohledem upřeným k nebi.

Požehnané Velikonoce vám všem!

Přeložil Milan Glaser